

A KÚRIA

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Fpkhf.III.30.541/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1

A felszámoló képviselője: dr. Pajor Levente ügyvéd cím1

Az I. rendű kérelmező: kérelmező1

A II. rendű kérelmező: kérelmező2

A III. rendű kérelmező: kérelmező3

A IV. rendű kérelmező: kérelmező4

Az V. rendű kérelmező: kérelmező5

A VI. rendű kérelmező: kérelmező6

Az I-VI. rendű kérelmezők képviselője: dr. Csáki-Szántó János ügyvéd cím2

Az eljárás tárgya: felszámoló felmentése

A fellebbezést benyújtó fél: I. rendű kérelmező

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozatának száma:

Győri Ítéltábla Fpkhf.IV.25.219/2022/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla végzését a fellebbezéssel támadott, az I. rendű kérelmező fellebbezését elutasító részében – az I. rendű kérelmező részére visszatéríteni rendelt fellebbezési illetékre vonatkozó rendelkezésre kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és az ítéltáblát ebben a körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban az I. rendű kérelmezőnek és a felszámolónak személyenként 6.350 (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú eljárási költsége merült fel.

Az I. rendű kérelmező az általa megfizetett 30.000 (harmincezer) forint fellebbezési illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós az ellene 2017. március 1-jén benyújtott hitelezői kérelem alapján indult eljárásban 2018. február 28-i kezdő időponttal került felszámolás alá.

[2] Az I-VI. rendű kérelmezők 2021. április 6-án terjesztettek elő a felszámoló felmentése iránt kérelmet a felszámoló megjelölt jogsértő magatartásaira, mulasztásaira hivatkozással. Kérelmüket a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX.

törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (7) bekezdésére alapították. A felszámoló védekezése a kérelem elutasítására irányult.

[3] Az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék az 1.Fpkh.8/2021/18. számú végzésével a IV. rendű kérelmező kérelmét – hitelezői jogállása hiányában – érdemi vizsgálat nélkül, az I-III. rendű, az V. rendű és a VI. rendű kérelmezők kérelmét érdemben vizsgálva utasította el.

[4] A törvényszék végzésével szemben az I-VI. rendű kérelmezők nyújtottak be fellebbezést.

A fellebbezéssel támadott határozat

[5] Az ítéletábra végzésével az I-VI. rendű kérelmezők fellebbezését a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 237. §-a, 240. § (1) bekezdése alkalmazásával hivatalból elutasította.

[6] Határozatának indokolásában a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésében, 27/A. § (6) bekezdésében, 51. § (5) bekezdésében, 39. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések összevetésével leszögezte, a Cstv. 51. § (1) bekezdése szerinti kifogás és a felszámoló felmentésére irányuló, a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésében specializált külön eljárás egymással nem azonosítható. A felszámoló felmentésére irányuló kérelem a Cstv. 27/A. § (7) bekezdése szerint nem helyettesítője a Cstv. 51. § (1) bekezdése szerinti kifogásnak, ahogy a közbenső mérleggel szemben biztosított külön jogorvoslatnak sem. Hangsúlyozta továbbá, hogy a kérelmezők az elsőfokú eljárás során 16. sorszám alatt előterjesztett iratukban kérelmük alapjaként kifejezetten a Cstv. 27/A. § (7) bekezdését jelölték meg. A kérelem alapjául előadott sérelmes felszámolói intézkedések tárgyában egyebekben – a részletesen megjelölt – külön kifogásolási eljárások is indultak. Az eljárás tárgyává tett kérelem így kizárólag a Cstv. 27/A. § (7) bekezdése szerint minősült, a Cstv. 51. § (1) bekezdése szerinti kifogásnak nem volt tekinthető.

[7] Rögzítette az ítéletábra, hogy a 2017. évi XLIX. törvény 2017. július 1. napjával úgy módosította a Cstv. 10. §-át [helyesen: 27/A. § (10) bekezdését], hogy a Cstv. 27/A. § (6) bekezdése, (7)-(9) bekezdése szerinti végzés ellen a felmentéssel érintett felszámoló, a végzésnek a felszámolót megillető díj és költségtérítést megállapító rendelkezése ellen pedig a hitelező élhet fellebbezéssel. A Cstv. 83/R. §-a szerint a 2017. évi XLIX. törvény hatályba lépését követően keletkezett tényekre és megkezdett intézkedésekre a módosult rendelkezések alkalmazandók [Cstv. 83/R. § (1) bekezdés c) pont], kivételt képez a 83/R. § (2)-(5) bekezdéseiben meghatározott módosult jogszabályi rendelkezések köre.

[8] Mivel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) hatálya alatt a Cstv. 27/A. § (10) bekezdésének tartalma – a korábbi bírói gyakorlattól eltérően – úgy értelmezendő, hogy a felmentési kérelmet elutasító határozat ellen a kérelmet előterjesztő hitelező nem élhet fellebbezéssel, illetve amiatt, hogy a Cstv. 27/A. § (10) bekezdése a Pp. hatálybalépését megelőzően is azonos tartalommal szólt, az ítéletábra

álláspontja szerint a régi Pp. hatálya alá tartozó jelen eljárásban is aszerint irányadó a Cstv. 27/A. § (10) bekezdése, hogy a kérelmező hitelező nem támadhatja fellebbezéssel a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésére alapított kérelmét elutasító határozatot.

[9] Rögzítette végül, hogy a IV. rendű kérelmező fellebbezési jogát hitelezői jogállásának hiánya zárta ki.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[10] Az I. rendű kérelmező fellebbezésében elsődlegesen az ítéletábra végzésének megváltoztatását, a fellebbezése érdemi elbírálását és a felszámoló felmentését, másodlagosan az ítéletábra végzésének hatályon kívül helyezését és az ítéletábra utasítását kérte új eljárásra, új határozat hozatalára.

[11] Arra hivatkozott, hogy az ítéletábra végzése a Cstv. 6. § (3) bekezdésébe, az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. A másodfokú bíróság a Cstv. 27/A. § (10) bekezdését a szűkítő és a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközően, egyben tévesen és a Kúria gyakorlatával ellentétesen értelmezte. Kitért arra is, hogy a felmentési kérelemre a Cstv. 2017. március 1-jén hatályos szabályai voltak irányadók, illetve hogy nem értelmezhető a másodfokú végzésnek a Cstv. 10. §-ára vonatkozó tartalma.

[12] A felszámoló a fellebbezésre tett észrevételében az ítéletábra végzésének helybenhagyását kérte. Egyetértett a másodfokú végzés indokaival. Hangsúlyozta, hogy a Cstv. 83/R. §-a szerint jelen ügyben nem a felszámolási eljárás megindulásakor hatályos, hanem a 2017. évi XLIX. törvénnyel módosított Cstv. 27/A. § (10) bekezdés az irányadó.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[13] A Kúria a fellebbezést a régi Pp. 233/A. §-a alapján bírálta el, és azt az alábbiak szerint alaposnak találta.

[14] Leszögezi, hogy mivel a Cstv.-t 2017. július 1-jével módosító 2017. évi XLIX. törvény hatálybalépése megelőzte az adott ügyben magát a felszámolás kezdő időpontját is, amelytől kezdődően fejtheti ki a felszámoló a működését (Cstv. 34. §) és merülhet így fel a felmentése alapjául értékelhető eljárása is, a Cstv. 83/R. § (1) bekezdésében írt átmeneti rendelkezés értelmében a felmentési kérelemre – az I. rendű kérelmező álláspontjától eltérően – a Cstv. 2017. július 1-jétől hatályos 27/A. §-a volt irányadó. Megjegyzi ugyanakkor, hogy a Cstv. 27/A. § (7) és (10) bekezdésének jelen ügyben releváns tartalmát – a megelőző szabályozási tartalomhoz képest – nem érintette a 2017. évi XLIX. törvény, amely azért és aszerint módosította csupán a Cstv. vizsgált szabályát, hogy abból kiemelte – megszüntette – a felszámoló felmentéséről rendelkező végzés előzetes végrehajthatóságát.

[15] Rögzíti továbbá a Kúria, hogy az ügyben felmerült jogkérdést korábban már vizsgálta, amikor a Cstv. 27/A. § (10) bekezdésének a régi Pp. hatálya alá tartozó ügyekben irányadó tartalmáról az Fpkf.VII.30.386/2020/2. számú határozatában állást foglalt. Korábban megadott – és a következőkben ismertetett – jogértelmezését jelen ügyben is irányadónak tartja.

[16] A Cstv. ügyben irányadó 27/A. § (10) bekezdése egységes rendelkezést tartalmaz a 27/A. § (6), valamint a (7)-(9) bekezdések szerinti végzések elleni fellebbezésre. Magából a (10) bekezdésből kiolvasható, hogy tárgya – és ebből következően hatálya – kizárólag a felszámolót felmentő végzésekre vonatkoztatható [e végzések szükséges eleme egyben a felmentett felszámoló arányos díjazásáról és igazolt költségeinek megtérítéséről való rendelkezés is a 27/A. § (9) bekezdés szerint, amelyre a Cstv. 27/A. §-ának (10) bekezdése egy későbbi módosítás eredményeként, a 2017. évi CXXX. törvény eredményeként külön kitér].

[17] Egyértelművé teszi az előzőekben írt következtetést a Cstv. 27/A. § (6)-(9) bekezdéseinek tartalma, amely rendelkezésekre a (10) bekezdés kifejezetten visszautal.

[18] A „bírság felmenti a felszámolót” fordulatból kitűnően a Cstv. 27/A. §-ának (6), (7) és (8) bekezdéseinek mindegyike csak adott körben – a bíróság döntésének meghatározott tartalmára nézve – rendelkezik a felszámoló felmentésének kérdésében: ez pedig nem más, mint az az eset, ha a bíróság a felszámolót felmenti. A törvény szabályozásának logikája ugyanis – ami végighatja a 27/A. § (6), (7) és (8) bekezdését – a felszámoló felmentéséhez vezető okok számbavételén alapul; ebből adódik, hogy a törvény az ott kiemelt felmentési okokhoz kapcsoltan a bíróság döntését szűk körben, egyedül a felszámolót felmentő határozatban rendezi. Ez jellemzi a 27/A. § (7) bekezdését is.

[19] Megállapítható, hogy a Cstv. 27/A. §-ának (7) bekezdése anélkül biztosítja a hitelező számára a felszámoló felmentésére irányuló kérelem előterjesztését, hogy a szabályozás – annak ismertetett logikája miatt – érintené a kérelem megalapozatlanságának és ez okból való (vagy egyéb, alaki hiba miatti) elutasításának kérdését.

[20] A Cstv. 27/A. § (6), (7) és (8) bekezdései tárgyi hatályának – az előzőekben részletezett – értelmezését megerősíti egyebekben a (9) bekezdésben foglalt rendelkezés is, amely kötelezővé teszi a bíróság számára, hogy a (6)-(8) bekezdésben foglalt végzéseiben rendelkezzen egyúttal a felszámoló számlával igazolt költségeinek megtérítéséről és arányos díjazásáról. Nyilvánvalóan erről nem lehet szó abban az esetben, ha a bíróság a hitelező vonatkozó kérelmét elutasítja.

[21] Mindebből következően tévesen következtetett az ügyben eljáró ítélőtábla arra, hogy a Cstv. 27/A. § (10) bekezdése önmagában kizárja a fellebbezést a (7) bekezdés alapján indítványozott felmentés iránti kérelmet elutasító végzéssel szemben. A bíróságnak a Cstv. 27/A. § (7) bekezdésében nem szabályozott – ezáltal a fellebbezési jogot illetően a 27/A. § (10) bekezdésével sem rendezett – döntése, ha a felszámoló felmentésére irányuló kérelmet elutasítja, amellyel szemben a fellebbezés megengedhetőségét nem a Cstv. és annak külön

rendelkezése, hanem a Cstv. speciális szabályozása hiányában a régi Pp. szabályai határozzák meg [Cstv. 6. § (3) bekezdés].

[22] A régi Pp. 233. § (1) bekezdése az elsőfokú bíróság valamennyi határozata ellen megengedi a fellebbezést; ideértendők – az eljárás folyamán hozott, külön fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével – az elsőfokú bíróság végzései is. A régi Pp. 233.§ (3) bekezdésének b) pontjában foglalt kizáró rendelkezés alkalmazása során, az „eljárás folyamán hozott végzés” jellegének megítéléséhez – miként azt a 2/2008. (V. 19.) PK vélemény is értelmezte – nem a végzés ügyviteli tartalmú rendelkezésének, hanem annak van jelentősége, hogy a végzés joghatását tekintve befejezi-e az eljárást.

[23] A Kúria e szempontrendszer szerint vizsgálta korábban a felszámoló felmentésére irányuló hitelezői kérelem elutasításáról rendelkező végzés elleni fellebbezés jellegét és megengedhetőségét. Idetartozik a BH2009. 363. számon megjelent határozata, amelynek értelmében a felszámoló felmentéséről a hitelező kérelme alapján hozott végzés az ügy (a felszámoló felmentésére irányuló kérelem) érdemében hozott végzésnek minősül, valamint a BH2015. 106. számon közzétett döntése, amelyben kimondta, hogy amennyiben a hitelező a felszámoló felmentését arra hivatkozással kéri, hogy vele szemben kizárási ok áll fenn, ezt az indítványát a bíróságnak érdemben kell elbírálnia. Az indítványt elutasító – mint az ügy érdemében hozott – végzéssel szemben a hitelező fellebbezéssel élhet.

[24] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéletábra végzését a fellebbezéssel támadott, az I. rendű kérelmezőre vonatkozó részében a régi Pp. 258. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az ítéletábrát az I. rendű kérelmező fellebbezését érintő körben új eljárásra, új határozat hozatalára utasította.

[25] A folytatódó eljárásban az I. rendű kérelmező fellebbezésének érdemi elbírálásához szükséges feltételek, a fellebbezés törvényes kellékei meglétének vizsgálatával határozható meg a perorvoslati kérelem érdemi elbírálásra való alkalmassága.

Záró rész

[26] Jelen másodfokú eljárásban a fellebbezést benyújtó I. rendű kérelmező és a felszámoló jogi képviselővel felmerült költség összegét a Kúria a régi Pp. 252. § (4) bekezdése szerint csak megállapította, a költség viseléséről a megismételt eljárásban kell döntenie az ítéletábrának. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység szerint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[27] Jelen másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával illetékmentes volt. Az I. rendű kérelmező ezért az általa fellebbezési eljárási illeték címén megfizetett 30.000 forintot visszaigényelheti az adóhatóságtól az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján. A Kúria erről az állami adóhatóságot a határozatának az ítéletábra útján való megküldésével értesíti [Itv. 81.

§ (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet]. A Kúria tájékoztatja az I. rendű kérelmezőt, hogy az illeték visszatérítését az adóhatóságtól kérnie kell.

[28] A Kúria a fellebbezést a régi Pp. 257. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. május 16.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül: